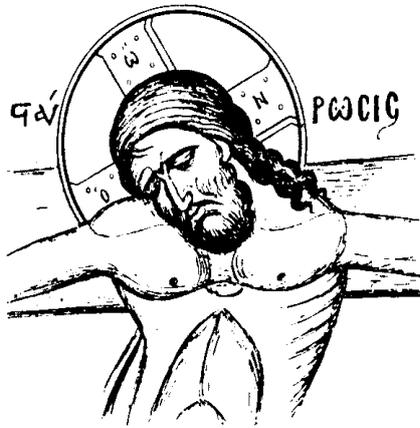
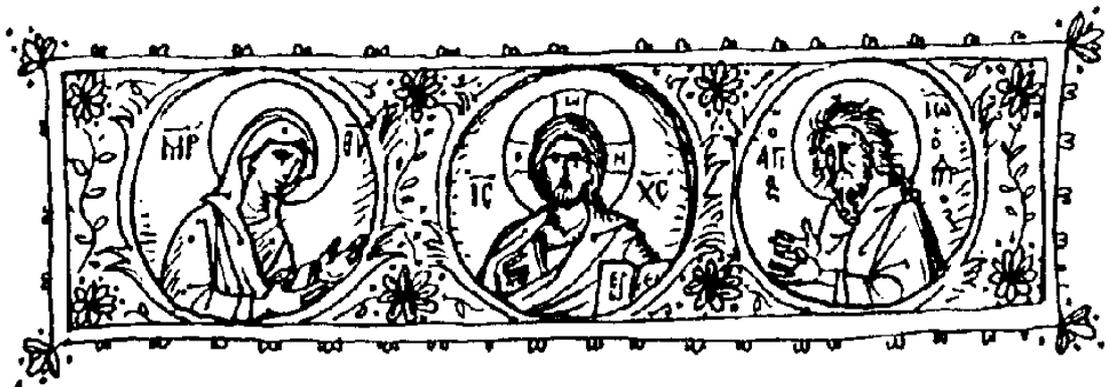

+
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΥ ΟΣΙΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ
ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΜΟΝΙΤΟΥ,
ΤΟΥ ΕΚ ΔΑΦΝΗΣ (ΕΖΕΒΩΝ) ΣΕΡΡΩΝ
(έορταζομένου τῆς 12ῆς Τουνίου)

Ἐποιήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθως
ὑπὸ
Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου,
Ὑμνογράφου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,
φιλαγίῳ προνοίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Σερρῶν & Νιγρίτης κ.κ.Θεολόγου.

* Ἁγιον Ὄρος Ἄθως * 2006 * βς' *

Τῆ ἰβ΄ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου μνήμη τοῦ ἁγίου νεοῦ
οσιοῦ ἐρομάρτυρος Βενεδίκτου

* * *

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

Ἰστῶμεν στίχ. Ϛ΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος. α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Κλῆρος καὶ δόξα ὑπάρχει,
Εὐαγγελίου σταυρός,
ὄν ἄραντες ἐπ' ὤμων,
οἱ φιλόχριστοι πάντες,
ἀσκήσει καὶ ἀγῶσι μαρτυρικοῖς,
τὴν ἀγάπην ἀπέδειξαν,
πρὸς τὸν Δεσπότην ἐκχέαντες ἕκοντί,
τοὺς ἰδρωτάς καὶ τὰ αἵματα.

Δόξα τῆς Δάφνης ὑπάρχεις,
πάτερ Βενέδικτε,
αὐτῆς γὰρ πέλεις γόνος,
καὶ Σερρῶν θεῖον κλέος·
ποθήσας μονοτρόπων βίον εὐθύς,
πρὸς τὸν Ἄθω ἀνέδραμες,
καὶ Πρωτομάρτυρος μάνδραν στάδιον σόν,
σὺν πατρὶ εὗρες μακάριε.

Μόνον Χριστὸν ἀναπνέων,
πάτερ Βενέδικτε,
καὶ μόνον Τοῦτου θέλων,

έντολὰς τηρεῖν πάσας,
ὕπῃλθες μοναζόντων βίον σκληρόν,
καὶ ποδήρη ένδέδυσαι,
Τερωσύνης τιμίας δι' ἧς Αὐτῶ,
έλειτούργεις ὡσπερ ἄγγελος.

Υπακοῆς θεῖος τύπος,
γέγονας, Ὅσιε,
Χριστοῦ φιλαδελφίας,
προθυμότατος λάτρης,
ἀσκήσεως Πατέρων ἐκμιμητής,
προσευχῆς ἐργαστήριον,
δι' ὧν, Βενέδικτε, εἰλκυσας ἐπὶ σοί,
τοῦ Δεσπότου τὴν εὐμένειαν.

Ὅτε τὸ σκότος τῆς Ἄγαρ,
ἅπαν τὸ πρόσωπον,
έσκεπε τῆς Ἑλλάδος,
σὺ ὡς ἥλιος μέγας,
έφάνης τοῦ Κυρίου πίστιν ὀρθήν,
πρὸ ἀπίστων ἐκθέμενος,
διὸ καὶ ξίφει ἐτμήθης τὴν κεφαλὴν,
παμμακάριστε Βενέδικτε.
Φωτὸς υἱὸς ὧν Κυρίου,
μάκαρ Βενέδικτε,
φωτὶ ἀπλέτῳ φαίνῃ,
μαρτυρήσας τῷ ξίφει.
διὸ τοὺς σὲ τιμῶντας,
θείου φωτός,
κληρονόμους ἀνάδειξον,
έν Παραδείσῳ τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ,
βλέπων νῦν φωτοειδέστατον.

Δόξα. Ἦχος πλ.β´.

Τὴν παιδιόθεν αὐξήσας εὐσέβειαν,
τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον ἀθλήσει τετέλεκας,

έν νεότητι άνθούση,
όσιομάρτυς ένδοξε πάτερ Βενέδικτε.
Έν Όρει Αγίω γάρ εύαρεστήσας τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ,
Όν πρό τῶν άσεβῶν ώμολόγησας τρανῶς,
διὰ τῆς ξιφοτιμήσεως άνῆλθες,
είς τὸ ὄρος τὸ ἄσειστον τῆς Θείας Βασιλείας,
ένθα εύφραινόμενος μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν,
ύπὲρ ἡμῶν διὰ παντὸς τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς έορτῆς.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ μαρτυρικὰ άναγνώσματα

*Προφητείας Ἡσαΐου τὸ άνάγνωσμα
(Κεφ. 43, 9-14)*

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἔξ αὐτῶν. Τίς άναγγελεῖ ταῦτα έν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἔξ άρχῆς, τίς άκουστὰ ποιήσει ἡμῖν, Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἄληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς ὃν ἔξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἔγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφῶν. Ἐγὼ άνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ώνειδισα, καὶ οὐκ ἦν έν ἡμῖν άλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι άπ' άρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἔκ τῶν χειρῶν μου ἔξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς άποστρέψει αὐτόχ; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ άνάγνωσμα
(Κεφ. 3, 1-9)*

Δικαίων ψυχαὶ έν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν έν ὀφθαλμοῖς άφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἔλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ άφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν έν εἰρήνῃ. Καὶ γάρ έν ὄψει ανθρώπων ἔαν κολασθῶσιν, ἢ ἔλπις αὐτῶν άθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα

εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)*

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα. Ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονες. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

*ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ
Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα
Ἦχος α΄*

Ἐκ βρέφους τραφεὶς τῷ γάλακτι τῆς Ὁρθοδοξίας,

τὸν βίον συνήρμοσας τῇ πίστει τῇ ὀρθοπραξίᾳ·
ὄθεν ὡς ἔλαφος ἔδραμες εἰς τὸν ὑψικάρηνον Ἄθω,
τῶν μονοτρόπων ὑπενδυθεὶς τὸ ἀσκητικὸν τριβώνιον.
Ὡς τέλειος δὲ ἀναφανεὶς ἐν πᾶσιν,
ἐνώπιον τυράννων καθωμολόγησας τὸν Χριστόν,
τῷ αἵματί σου καταχρώσας τὴν χλαῖναν τῆς Τερωσύνης.
Διὸ εἴληφας τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου,
θεομακάριστε Βενέδικτε,
καὶ πρεσβεύεις τῷ Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β´

Πατρίδα κατέλιπες τὴν φίλην,
διὰ τὸν πόθον τῆς οὐρανίου Πατρίδος,
ὀσιομάρτυς ἐνδοξε Βενέδικτε,
μᾶλλον τῆς Δάφνης προτιμήσας τὸν δάφνινον στέφανον,
ὃν σοι ἐχαρίσατο ἀθλήσαντα ὁ στεφοδότης Χριστός,
ὁ χαρισάμενός σε καὶ ἡμῖν πρέσβυν θερμότατον.

Ἦχος γ´

Ἐν πᾶσι τοῦ μονοτρόπου βίου τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
φιλοτίμως ἀριστεύσας,
καὶ τῆς οὐρανίου Βασιλείας ἐγένου ἄριστος ἔμπορος,
διὰ τῆς θεοσόφου ἀπελέγξεως τῆς πλάνης,
καὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ.
Ὅθεν ἄριστος ἀθλητῆς ἀνεδείχθης ξιφοτμηθεὶς,
θεομακάριστε Βενέδικτε.
Διὸ μὴ παύσῃ δεόμεθα πρεσβεύειν,
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἦχος δ´

Τοῦ μαρτυρίου τῆς συνειδήσεως τελέσας τὸν ἀγῶνα,
τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος γέγονας συμμετοχος,
ὀσιομάρτυς πανένδοξε Βενέδικτε,
τέκνον ἄξιον δειχθεὶς τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Διὸ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἔμβαλε ἀειφλεγῆ,
τὸν πόθον τῆς ἐν Χριστῷ θεώσεως.

Δόξα. Ἦχος πλ.α´

Τῆς ἐπιγείου σου καὶ τῆς κατὰ πνεῦμα Πατρίδος,
καύχημα ἐν Κυρίῳ μέγιστον ἀνεδείχθης,
ὄσιομάρτυς νέε Βενέδικτε,
πᾶσι διδάσκων τὴν ἄληκτον πρὸς Κύριον ἀγάπην.
Ὅθεν πρεσβεύων ἀδιαλείπτως τῇ Παναγίᾳ Τριάδι,
ἐνίσχυε μυστικῶς ἡμᾶς,
εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς δι' ἣν ἐκλήθημεν ἀγιότητος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτιῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

*Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ.α´ Χαίροις ἀσκητικῶν.*

Χαίροις, κλεινὲ βλαστὲ γῆς Σερόρων,
Κωνσταμονίτου ἐν Χριστῷ ἀγαλλίαμα,
τῶν Νέων Μαρτύρων δόξα,
Ἁγίου Ὁρους χαρά,
καὶ τῶν χριστωνύμων,
πρέσβυς ἐνθερμος·
πατρώαν εὐσέβειαν,
ἐπαυξήσας, Βενέδικτε,
σταυροῦ τῇ ἄρσει,
καὶ αἱμάτων ἐκβλύσεσι,
ἀναδέδειξαι,
τῶν Ἁγίων συνόμιλος.
Πρέσβευε οὔν δεόμεθα,
ὑπὲρ τῶν τιμώντων σου,
καὶ γεραιρόντων ἐνθέως,
τὴν πανσεβάσμιον ἄθλησιν·
ἰσχύει γὰρ ὄντως,

τοῦ δικαίου πρὸς τὸν Πλάστην,
πολὺ ἢ δέησις.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχέ μοι.

Χαίροις, ἀγάπης θείας Χριστοῦ,
θύμα ἐκούσιον, τρισμάκαρ Βενέδικτε·
ἐκ ταύτης βληθεὶς τῷ βέλει,
ὡς τετρωμένη δορκάς,
πρὸς τὸ ὄρος Ἄθω ἀνελήλυθας,
ἐν ᾧ σχῆμα εἴληφας,
μοναζόντων τὸ ἅγιον,
ποθῶν τὸν βίον,
τῆς ἀσκήσεως, ὅσιε,
καὶ μαρτύριον,
συνειδήσεως ἄπαυστον.
Ἐνθεν καιροῦ δοθέντος σοι,
συμμέτοχος γέγονας,
τῶν ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων,
Υἱὸν Θεοῦ εὐφωνότατα,
κηρύξας καὶ στέφος,
ἐκ χειρῶν τοῦ Ἀθλοθέτου,
ἔσχες τὸ ἄφθαρτον.

*Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.*

Ἵλην καθυποτάξας σοφῶς,
διὰ συντόνου καὶ νομίμου ἀσκήσεως,
ποδήρη Τερωσύνης,
περιεβάλου φαιδρόν,
Λειτουργῶν Κυρίῳ ὡσπερ ἄγγελος·
καὶ ὄν πρόην ἔθυσες,
νῦν ὀρθῶς ἐμφανέστατα,
σαύτὸν προθύμως,
θυσιάσας Βενέδικτε,
δι' ἀθλήσεως,

ὑποστὰς τὸ μαρτύριον.
Ὅθεν διδάσκεις ἅπαντας,
ἐκούσιον σταύρωσιν,
παθῶν ψυχὴν σκοτιζόντων,
διὰ τὸν λέγοντα Κύριον·
Ὅς θέλει ὀπίσω,
ἔπεσθαί μοι σταυροφόρως,
δόξῃ στεφθήσεται.

Δόξα. Ἦχος β´.

Τὴν τῶν τελείων ἀτέλεστον τελειότητα ποθήσας,
ἀπὸ νεότητος ἐβάδισας τὸν δρόμον τοῦ σταυροῦ,
παμμάκαρ πάτερ Βενέδικτε·
ὡς ἄνθος δὲ εὐῶδες τοῦ Ἀγιωνύμου Ὄρους,
μετεφυτεύθης διὰ τοῦ μαρτυρίου
εἰς τὸν Παράδεισον μετὰ τῶν Ἁγίων,
ἐν ᾧ ἐστὼς μνημόνευσε, καλλιστέφανε,
τοὺς τὴν σεπτὴν σου μνήμην καταγεραίροντας.

Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α´ Τῆς ἐρήμου πολίτης.

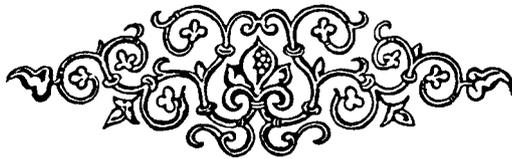
Ἐκ τῆς Δάφνης βλαστήσας,
Ὅρος Ἄθω κατέλαβες,
ἐνθα τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων,
ἦρας, πάτερ Βενέδικτε·
τὴν πλάνην δὲ Μώμεθ ἀνδρικῶς,
ἐλέγξας ἀπειμήθης κεφαλὴν·
ὄθεν στέφος ἀφθαρσίας παρὰ Χριστοῦ,
ἐδέξω παμμακάριστε.
Δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι,
δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,

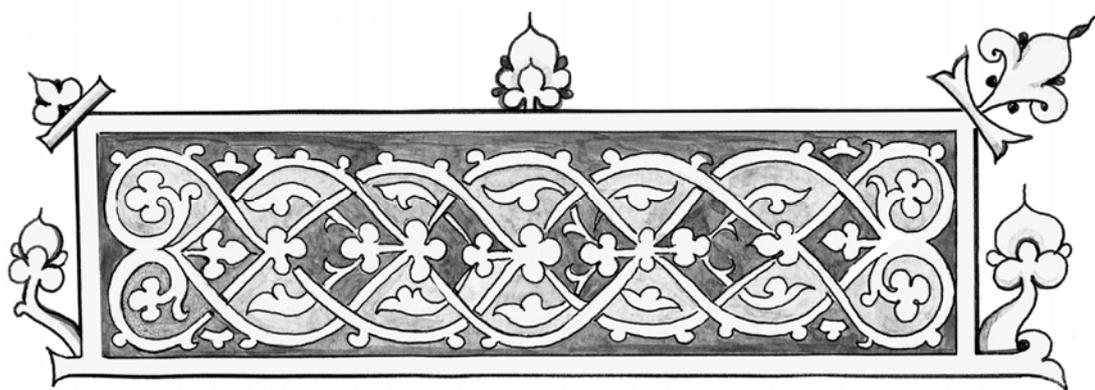
δόξα τῷ σὲ διδόντι τοῖς πιστοῖς,
ἰκέτην ἀνεπαίσχυντον.
ἕτερον. Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Δάφνης γέννημα, τερπνὸν ὑπάρχων
Ἄθω κλείσμα, δέδειξαι πάτερ,
ἐναθλήσας δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος·
καὶ γὰρ τῆς Ἄγαρ ἐλέγξας μυθεύματα,
μάρτυς ἐφάνης Κυρίου, Βενέδικτε.
Ὅν ἰκέτευσέ,
τὴν γνῶσιν Αὐτοῦ δωρήσασθαι,
ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσι καὶ γεραίρουσι.

καὶ τῆς ἐορτῆς

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α΄ Τὸν τάφον σου,
Σωτήρ.

Σκηνώματα Θεοῦ,
ἐκ παιδὸς ἀγαπήσας,
ὡς ἄλλος Σαμουήλ,
ὀλικῶς ἀνετέθης,
Αὐτῷ σὺν γεννήτορι,
ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος,
ὡς δὲ σφάγιον,
τελειωθεὶς διὰ ξίφους,
εὗρες ἄληκτον,
τὴν χαρμονὴν Παραδείσου,
Βενέδικτε τίμιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ στιχ. Κάθισμα. Ἦχος δ΄ Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Χριστὸν ἰκέτευσέ,
Ὅσιομάρτυς,
δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν,
ἁμαρτημάτων τῶν πολλῶν,
καὶ μετανοίᾳ πορεύεσθαι,
λοιπὸν τοῦ βίου,
παμμάκαρ Βενέδικτε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος πλ.δ´ Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.

Τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου συμμετασχών,
μυστηρίων ὑπάρξας τελετουργός,
Βενέδικτε ὅσιε,
τῶν μελλόντων ἀπόλαυσιν,
ἐπεπόθεις ἐκθύμως,
διὸ καὶ ἠλόγησας,
βίου ἐπικήρου,
τυράννων ἐνώπιον,
τὸν Χριστὸν κηρύξας,
ὡς Θεοῦ Υἱὸν ὄντα,
τὸ ψεῦδος διήλεγξας,
πλάνης Ἄγαρ σκοτόμορφον,
διὸ ξίφει ἠξίωσαι,
τυχεῖν τῆς αἰωνίου ζωῆς,
ἐνθα βλέπεις πρόσωπον πρὸς πρόσωπον,
τὸ ἐράσμιον κάλλος,
Σωτῆρος, μακάριε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α´ ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου· Ἐκ νεότητός
μου.

Προκείμενον· Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος
ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος· Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἀύλαϊς αὐτοῦ
ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, τὸ τοῦ Ὁρθρου τοῦ ἀγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν´ ψαλμός, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, στιχηρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.β.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Τὸν θεῖον ζῆλον ἀπὸ παιδός,
ἐν τῇ ψυχῇ σου ἔχων, Βενέδικτε,
ὄλος Χριστῷ ἀφιερωθεὶς διέπρεψας,
ὡς μοναστῆς, λειτουργὸς καὶ ὀσιομάρτυς.
Διό, παρρησίαν πολλὴν πλουτήσας,
πρέσβευε ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου.

Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ εἶτα τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
"Εὐλόγημένον τῷ Θεῷ, Βενέδικτον, τιμήσω .Α(θανάσιος)".
Ῥοδὴ α΄. Ἦχος δ. Ἄνοιξω τὸ στόμά μου.

Εὐλόγησον, Ἄγιε,
τοὺς τὴν σὴν μνήμην γεραίροντας,
καὶ πάντας ἀξίωσον,
τῆς Βασιλείας Χριστοῦ,
Ὅν ἠγάπησας, καὶ ἕξ ἀφιερώθης,
ψυχῇ τε καὶ σώματι,
πάτερ Βενέδικτε.

Ἐπὲρ τὰ ὁρώμενα,
βλέπων, παμμάκαρ Βενέδικτε,
τὴν ὕλην ἐπάτησας,
καὶ ἀπολαύσεις σαρκός,
ἐν τῷ Ἄθωνι,
ἔδραμες σὺν πατρί σου,
ποθῶν τῆς ἀσκήσεως,
βίον τὸν ἐνθεον.

Λιμένα ἀκύμαντον,
τοῦ Πρωτομάρτυρος εὐρηκας,
Μονὴν τὴν ἠσύχιον,
ἐνθα τὴν ἄγκυραν,
ἐναπέρριψας,
λαβὼν τὸ θεῖον Σχῆμα,

καὶ ἤσκησας ἄριστα,
πάτερ Βενέδικτε.

Θεοτοκίον

Ὁ Κηπός σου, Ἄχραντε,
τὸ θεῖον Ὄρος τοῦ Ἄθωνος,
ῥαῖον ἐβλάστησε,
ἄνθος καὶ εὖσμον,
τὸν Βενέδικτον,
ὅστις συνηριθμήθη,
χορῶ τῶν Ἁγίων σου,
ξίφος δεξάμενος.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Πενναίως ἀπέκρουες τὸ σμῆνος,
Βενέδικτε, φρούδων λογισμῶν,
ὡς βέλος ἔχων πάντοτε
εὐχὴν τὴν ἀδιάλειπτον,
καὶ θώρακα ἀήττητον,
Χριστοῦ τὸν ἔνθεον ἔρωτα.

Ἡμέρα ἠρεύγετο ἡμέρα,
καὶ νύξ ἀπεκάλυπτε νυκτί,
τὰ θεῖα κατορθώματα,
ἅπερ ἐτέλεις ὅσιε,
ἐν πάσῃ κρυφιοῦτι,
Χριστὸν στοχεύων, Βενέδικτε.

Μαράνας σαρκός σου τὰς κινήσεις,
ἀσκήσει συντόνῳ ἐπὶ γῆς,
μετὰ σαρκός τις ἄγγελος,
ἐφαίνου, ᾧ Βενέδικτε,
διὸ καὶ κατηξίωσαι,
Τερωσύνης χαρίσματος.

Θεοτοκίον

Ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ προστηθί μοι,
ὡς Μήτηρ φιλότεκνος, Ἄγνή,
Χριστὸν καθικετεύουσα,
δοῦναι παισμάτων ἄφεςιν,
καὶ παρασχεῖν τοῦ Πνεύματος,
τὴν θεῖαν χάριν καὶ ἄκτιστον.

Κάθισμα ἤχος πλ.α΄ Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν τριστέφανον πάντες θεῖον Βενέδικτον,
εὐφημήσωμεν ὕμνοις τούτου μιμούμενοι,
τὴν ἀγάπην πρὸς Θεὸν ἦνπερ ἐπέδειξεν,
ὡς μονάζων, ἱερεὺς καὶ τῶν μαρτύρων κοινωνός,
αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεύειν,
τῷ φιλανθρώπῳ Δεσπότῃ,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἐδὴ δ΄ Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νοῦν Χριστοῦ ἀνέδειξας οὐρανόν,
κλήσει ἀενάῳ, Βενέδικτε,
ἔνθεν ὡς ἄστρα,
ἀνεφάνησάν σοι ἀρεταί,
δι' ὧν κατακεκόσμησαι,
καὶ θεοπρεπῶς πεπολίτευσαι.

Ὅλη διαθέσει σου τῆς ψυχῆς,
τὸν Χριστὸν ἠγάπησας, ἅγιε,
καὶ τὸν πλησίον,
ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ,
διὸ καὶ ἀντηγάπησαι,
ὑπὸ τοῦ Κυρίου, Βενέδικτε.

Νικητῆς ἐφάνης ἀληθινός,
κόσμον ὑποτάξας, Βενέδικτε,
ἅμα δὲ τούτῳ,
τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν,
καὶ σεαυτόν, τὸ τρίπλοκον,
σύνδρομον κακίας ψυχώλεθρον.

Θεοτοκίον

Τετρωμένος ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ,
ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Βενέδικτος,
Περίβολόν σου,
Παναμώμητε Ἄγνη,
οὔπερ καὶ ἀναδέδεικται,
δένδρον εὐθαλλές καὶ καλλίκαρπον.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡς ἄγγελος ἔζησας,
ἐν βίου καθαρότητι,
ὄθεν ἐτιμήθης ἐπαξίως,
ἱερωσύνης τῆ ἰσαγγέλῳ τιμῆ,
πάντοτε προσάγων τῷ Θεῷ,
ἐν δακρύων χύσεσι,
τὴν Θυσίαν, Βενέδικτε.

Θεοῦ φίλος γέγονας,
μακάριε Βενέδικτε,
πάντας ἀγαπῶν τοὺς ἀδελφούς σου,
καὶ ὑπηρέτεις θυσιαζόμενος,
ταῖς διακονίαις τῆς Μονῆς,
ἔχων ὡς ὑπόδειγμα,
τὸν Πρωτόαθλον Στέφανον.

Εὐάρεστος γέγονας,
συμμονασταῖς σου, Ὅσιε,
τύπος μοναχοῦ δειχθεὶς ἀξίου,

ἔχων ὡς ἔργον
ἐν τῇ καρδίᾳ κρυπτόν,
προσευχὴν γλυκέος Ἰησοῦ,
καὶ ἐν πάσῃ πράξει σου,
τὴν ἁγίαν ταπείνωσιν

Θεοτοκίον

Ὡς ἔφηβον δέδεξαι,
Κυρία, τὸν Βενέδικτον,
εἰς τὸν ἁγιώνυμόν σου Κληρόν,
ἐνθα ἀσκήσει,
τῇ ἱερᾷ ἀνδρωθείς,
τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε Θεόν,
καὶ Μαρτύρων τάξεις,
ἠριθμήθη ὁ πάντιμος.
Ἦδὲ γ´. Τὴν θείαν ταύτην.

Βεβαίαν ἔχων τὴν πίστιν σου,
Βενέδικτε, ἐχώρεις πρὸς σκάμματα,
τῆς ὀσιότητος,
κατὰ τοὺς πάλαι ἀσκήσαντας,
καὶ τῷ Χριστῷ ἐνθέως,
εὐαρεστήσαντας.

Ἐνίκα πόθος τὴν φύσιν σου,
καὶ ζῆλος τῆς σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν,
ὄθεν, Βενέδικτε,
ἐν ταῖς εὐχαῖς ταῖς παννύχοις σου,
σκιρτώσῃ τῇ καρδίᾳ,
ἴστασο ἄγρυπνος.

Νεότητός σου τὴν δύναμιν,
ὑπέζευξας Κυρίου θελήματι,
πάτερ Βενέδικτε,
Ὅστις πλουσίοις χαρίσμασιν,
ἐκόσμησε ψυχὴν σου,

τὴν θεοφίλητον.

Θεοτοκίον

Ἐγὼ τὰ πάντα γενήσομαι,
τοῖς ὅσοι ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσουσιν,
μήτηρ, ἰάτραινα,
τροφός, ἀλείπτῃς, ὑπέρμαχος,
καὶ σωτηρίαν δώσω,
ἔφῃς, Πανάμωμε,

Κοντάκιον. Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεῖς.

Ἀκολουθήσας ὡς ἀρνίον Δεσπότη,
ἀπὸ παιδὸς ἤρας σταυρὸν ἐν τοῖς ὤμοις,
Βενέδικτε μακάριε, τοῦ Ἄθωνος βλαστός·
ὄθεν κατηξίωσαι,
χαρισμάτων ποικίλων,
καὶ κηρύξας Κύριον,
πρὸ τυράννων ἀτρόμως,
τὴν κεφαλὴν ἐτμήθῃς ἐν χαρᾷ,
Νεομαρτύρων,
γενόμενος σύσκηνος.

Ὁ Οἶκος

Σαμουὴλ ὡσπερ ἄλλος σκηνώματα,
ἐκ παιδὸς ἀγαπήσας, Βενέδικτε,
τοῦ Κυρίου Αὐτῷ ἀνατέθεισαι,
ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθῳ ὡς σφάγιον,
ἐνθα τοῦ Πρωτομάρτυρος διάκονος χρηματίσας,
ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ τὴν ψυχὴν σου ἐκάλλυνας·
ὄθεν καὶ ὁ Ψυχεραστὴς Ἰησοῦς σε ἐτίμησεν,
τὴν θεότητα Αὐτοῦ ὁμολογήσαντα τρανῶς
πρὸ τῶν ἀθέων γόνων τῆς Ἄγαρ,
λαβόντα σε ξιφοτμηθέντα
συγκάθεδρον τοῦ Δείπνου τῆς Βασιλείας,

οὗ παρεστῶς ἡμῶν μνήσθητι, φιλάδελφε,
Νεομαρτύρων γενόμενος σύσκηνος.

Τὸ Συναξάριον

Τῆς ΙΒ΄ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου νέου ἁγιορείτου ὁσιοῖερομάρτυρος Βενεδίκτου τοῦ Κωνσταμονίτου, καταγομένου ἐκ Δάφνης (Ἐζεβῶν) Σερόρων καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ πολλαχῶς βασανισθέντος καὶ ξίφει μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ 1821 ἔτος.

Στίχοι

Αἷματι βάψας χλαῖναν ἱερωσύνης,
Βενέδικτε, τρίπλοκον εἴληφας στέφος.
Δυωκεδεκάτη Βενέδικτος ξίφει κάραν ἐτμήθη.

Ὑπόμνημα

Οὗτος ὁ ἅγιος τοῦ Χριστοῦ νέος ἱερομάρτυς πατρίδα ἔχων τὴν σερόραϊκὴν κώμην Δάφνην, ἐν νεαρῶν εἰσέτι ἡλικίᾳ μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκοινοβίασαν εἰς τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Τερὰν Μονὴν τοῦ Κωνσταμονίτου, τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Σταλεῖς δὲ ὁ παῖς εἰς Πολύγυρον διὰ τὴν στοιχείωσιν τῶν γραμμάτων ἐπανελθὼν ἐκάρη μοναχὸς καὶ εἶτα προήχθη εἰς τὴν Τερωσύνην, παριστάμενος ὡσπερ ἄλλος τις ἀσώματος ἄγγελος τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ καὶ ἀόκνως διακονῶν πάσαις ταῖς ἐπιτιθεμέναις αὐτῷ μοναστηριακαῖς διακονίαις. Εὐρεθεῖς δὲ διὰ τινὰ εἰδικὴν ὑπόθεσιν τῆς Τερᾶς αὐτοῦ Μετανοίας εἰς τὸ ἐν Σιθωνίᾳ Μετόχιον, ἐκραγεῖσης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἐμμανουὴλ Παπᾶ ἐπαναστάσεως, συνελήφθη ὑπὸ τῶν τούρκων καὶ ὀδηγηθεῖς εἰς Θεσσαλονίκην, μετὰ πολλὰς βασάνους καὶ πιέσεις ὅπως ἀρνηθῆ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ ἐνθέρμως ὁμολογήσας Αὐτὸν ὡς ἀληθῆ Θεὸν καὶ ἄνθρωπον καὶ Κύριον τοῦ παντός, ἀπειμήθη τὴν τιμίαν κεφαλὴν κατὰ τὴν 12^{ην} Ἰουνίου 1821. Ἄνωθεν δὲ τοῦ μαρτυρικοῦ λειψάνου αὐτοῦ φῶς οὐράνιον

ἐφαίνετο ἰστάμενον, μαρτυροῦν οὕτω πως τὴν εἴσοδον τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν πάμφωτον καὶ πεποθημένην αὐτῷ Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὀνούφριου τοῦ Αἴγυπτίου.

Στίχοι

Καὶ τὴν ἐνδὸς χιτῶνος ἐντολήν, πάτερ,
Ὑπερβέβηκας γυμνητεύσας εἰς τέλος.
Δωδεκάτη ἀχίτωνα Ὀνούφριον ἐκ βίου ἤραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ πρώτου ἀθωνίτου ἡσυχαστοῦ καὶ γυμνοῦ ἐρημίτου.

Στίχοι

Καὶ σοι προτείνει δεξιὰν Χριστός, Πέτρε,
Σωθέντι γυμνῷ ἐκ θαλάσσης τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία μάρτυς Ἀντωνῖνα ἐν θαλάσσῃ βληθεῖσα τελειοῦται.

Στίχοι

Θάλαμος ἢ θάλασσα νυμφικὸς γίνῃ,
Ἀντωνῖναν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Ὁ ὁσιος Τουλιανὸς ὁ ἐν τοῖς Δαγάζου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Τουλιανὸς θάπτεται πατὴρ μέγας,
Τάφον τὸν οὐδὸν ἡμερῶν πλήρης φθάσας.
Ὁ ὁσιος Ζήνων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Θεῷ σύνεστιν, ὥσπερ ἤλπιζε Ζήνων,
Τὸ τῆς Γραφῆς γάρ, ἐλπίς οὐ καταισχύνει.

Ὁ ἅγιος Τριφύλλιος, ὁ μαθητὴς τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἐπίσκοπος Λευκωσίας τῆς Κύπρου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ἔστηκε Τριφύλλιος Ὑψίστου πέλας,
Ὅρῶν τὸ τρίτόπρωτον Ὑψίστου σέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
στρατιώτου.

Στίχοι

Ὁ στρατιώτης νῦν χορεύει ἐν πόλῳ,
Ὅπου στρατιαὶ Ἀγγέλων, Ἰωάννης.

Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Ἀρσενίου Κονεζίας
τοῦ Ρώσου.

Στίχοι

Ἦσαν Ἀρσένιον ἄγγελοι ἐκ βίου,
Τὸν ἀγγελικῶς βιώσαντα βίον ᾧδε.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Δοὺς τὸ αἷμά σου,
εἴληφας Πνεῦμα, Ἄγιε,
κατὰ τὸν λέγοντα,
διὸ τμηθεὶς κεφαλὴν,
Μαρτύρων συνόμιλος,
ἄριστος γέγονας,
καὶ εὐφραίνῃ νῦν,
δοξάζων τὸν δοξάσαντα,
σὲ Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἴσους ἔδειξας,
τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως,
πάτερ Βενέδικτε,
τοῖς παλαιοῖς ἀσκηταῖς,
τὴν φλόγα καρδίας σου,
τηρῶν ἀείζων,
καὶ τὸν ζῆλόν σου,

ἔχων ἀπαρამείωτον,
ἠξιώθης θείας δόξης.

Κρῖνον εὖοσμον,
Κωνσταμονίτου πέφυκας,
θεῖε Βενέδικτε,
εὐωδιάζων πνοαῖς,
τῆς ἄνωθεν Χάριτος,
ἣτις ἐσκήνωσεν,
τῇ καρδίᾳ σου,
καὶ ἔμεινεν, μακάριε,
ἐπὶ σὲ ἀδιαστάτως.

Θεοτοκίον

Τὴν μητρώαν σου,
ἀγάπην δείκνυς, Δέσποινα,
πρὸς τοὺς μονάζοντας,
καθὼς ὑπέσχου ποτέ,
οἰκοῦντας τὸν Ἄθωνα,
καὶ θείου Σχήματος,
ἐπαγγέλματα,
ἐν οἷς σεπτὸς Βενέδικτος,
Πρωτομάρτυρος τὸ τέκνον.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὅπλοισ μυστικοῖς ἐθωρακίσθης,
Βενέδικτε, δι' ὧν τὸν ἐχθρόν,
κατέβαλλες προσβάλλοντα,
ἐν ἀναισχύντοις σχήμασι,
βουλόμενον ἐλκύσαί σε,
δολίοις ψεύδεσιν,
ἀλλ' ἔδειξας,
ἀνίσχυρον τοῦτον,
καὶ ἐστεφανώθης,
ὑπὸ τοῦ Ἀθλοθέτου.

Νοῦν καθηγεμόνα καταστήσας,
έν πᾶσι τοῖς μέλεσι σοφῶς,
ταῦτα Θεῷ ὑπέταξας,
καὶ ὄπλα έναπέδειξας,
δικαιοσύνης ὅσιε πάτερ Βενέδικτε,
ὡς εἶρηκεν,
ἀπόστολος Παῦλος,
οὔπερ ἐμιμήθης,
τὴν πρὸς Χριστὸν ἀγάπην.

Τέκνον Πρωτομάρτυρος ἐγένου,
ἀσκήσας έν τούτου τῇ Μονῇ,
ταῖς χρεῖαις πάσαις Ἁγίε,
διακονῶν ἐκάστοτε,
έν χαρμονῇ καρδίας σου,
ὄθεν ἠξίωσαι,
ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου βαδίσαι,
ἧς περ ἀρχηγέτης,
ὁ Στέφανος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον

Ἰλεων ἀπέργασαι Δεσπότην,
τοῖς ὅσοι προστρέχομεν τῇ σκέπῃ σου,
Μῆτερ Παναμώμητε,
ὅπως λύσιν λάβωμεν,
ἀμαρτιῶν καὶ πράξεων,
δι' ὧν λυποῦμεν Αὐτόν,
καὶ τύχωμεν,
Ἁγνή, σωτηρίας,
διὰ μετανοίας τῷ ὑπολοίπῳ χρόνῳ.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Μάρτυς έν τρισίν,
ἐδείχθης, Βενέδικτε,

πρῶτον ἀσκήσεως,
λόγου δὲ τὸ δεύτερον,
αἵματος τρίτον,
δι' ὧν ἀπέδειξας,
τὸν πρὸς Χριστόν σου ἔρωτα,
τὸν ὑπερβάλλοντα,
διὸ ἀξιωθεῖς θείας δόξης,
μέμνησο τιμώντων,
τὴν ἱεράν σου μνήμην.

Ἥλιος λαμπρός,
χριστόφωτος δέδειξαι,
πάτερ Βενέδικτε,
τῇ ὁμολογίᾳ σου,
τὸ σκότος λύσας τοῦ ψευδορήτορος,
τὸν δὲ Χριστὸν ὑπάρχοντα,
θεὸν καὶ ἄνθρωπον,
κηρύξας κεφαλὴν σου ἐτμήθης,
ἦν φωτὶ ἀκτίστῳ,
ἐτίμησε Δεσπότης.

Σέρραὶ παγγενῶς,
δοξάζουσι σήμερον,
πάτερ Βενέδικτε,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου,
καὶ ἐκζητοῦσι θρέπτρα γεννήσεως,
ἡ Δάφνη δὲ ἀγάλλεται,
ἡ σὲ βλαστήσασα,
καὶ αἰτεῖται,
θεῖαν μεσιτείαν σου,
πρὸς Δεσπότην Χριστὸν τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἦφθης ἀληθῶς,
μονάζων φιλόθεος,
ἀγγελικὸς ἱερεὺς,
μάρτυς χριστοκάρδιος,
πάτερ Βενέδικτε ὀσιώτατε·

διὸ εἰς τὸν Παράδεισον,
οἰκῶν μνημόνευε,
οἰκήτορας,
Σερόρων καὶ τοῦ Ἄθω,
ᾧν τὸ κατὰ ἄμφω ὑπάρχεις συμπολίτης.

Θεοτοκίον

Ἄνασσα Ἄγνή,
ἐν Ὄρει σου θρέψασα,
τὸν ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ,
ὡς ὀσιομάρτυρα,
τοῦτον ἐδέξω εἰς τὸν Παράδεισον,
διὸ καθικετεύομεν,
Χριστῷ προσπέσατε,
ἐκζητοῦντες,
τῶν παισμάτων ἄφεσιν,
τῶν ὑμνούντων ὑμᾶς
μετὰ πίστεως.

Ἐξαποστειλᾶριον

Ἦχος Β΄ Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Χριστὸς ἐστὶ τὸ πλήρωμα,
τῶν Αὐτῷ πιστευόντων,
Ὅστις καὶ σέ, Βενέδικτε,
εἴλκυσεν εἰς ἀγάπην,
τὸ Σχῆμα χαρισάμενος,
ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω,
καὶ ἱερέα ἔδειξεν,
ἐν καιρῷ ἀγγελόνου,
ἐν τέλει δέ,
στέφει μαρτυρίου κατέστεψέ σε,
καὶ Βασιλείαν ἄφθαρτον,
δέδωκέ σοι ὡς κληρὸν.

καὶ τῆς ἐορτῆς

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ´. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὅσιε πάτερ Βενέδικτε,
πόθῳ τῆς θείας ζωῆς,
τὴν πατρίδα κατέλιπες,
τὴν ἠγαπημένην σοι,
καὶ τὸν Ἄθω κατείληφας,
ἐνθα Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος,
Μονὴν ἐφεῦρες,
τόπον ἀσκήσεως,
ἐπιμελούμενος,
βίου τελειότητος νυχθημερόν,
ζῆλον προστιθέμενος,
τῷ ζήλῳ πάντοτε.

Πάτερ θεόφρον Βενέδικτε,
γνώσιν λαβὼν κοσμικὴν,
τὸ ὀλίγον ὠφέλιμον,
ταύτης ὑπερβέβηκας,
θέλων γνῶναι τὸν Κύριον,
δι' ἐγκρατείας καὶ καθαρότητος,
εὐχῆς ἀπαύστου,
ἀγρύπνοις στάσεσιν·
ὄθεν ὡς ἄγγελος,
ἐν σαρκὶ ἠξίωσαι ἱερουργεῖν,
τοῦ Θεοῦ μυστήρια,
ἱερωσύνην λαβών.

Ὡς ὁ Σαοὺλ τὸ βασίλειον,
δῶρον παρέργως εὐρών,
καὶ σύ, πάτερ Βενέδικτε,
εὔρες θεῖαν ἄθλησιν,
κατὰ χάριν οὐράνιον·
διὸ ἐλέγξας Ἄγαρ μυθεύματα,

πρὸ τῶν ἀπίστων,
ξίφει τετύχηκας,
Μαρτύρων τάξεως,
ἐνθα παριστάμενος ὑπὲρ ἡμῶν,
τῷ Κυρίῳ πρέσβευε,
δοῦναι τὴν ἄφεσιν.

Ἔργα φωτὸς ἐργασάμενον,
περιπατοῦντα φωτί,
θεομάκαρ Βενέδικτε,
φῶς καὶ τὸ ξιφότμητον,
λείψανόν σου κατέλαμψεν,
δεικνῦον ὅτι φωτὸς ἠξίωσαι,
τῆς Βασιλείας ἐνθα ὁ Κύριος,
σὲ συνηρίθμησεν,
σὺν Ἁγίοις ἅπασι τοῦ θεωρεῖν,
τὴν Αὐτοῦ τερπνότητα,
τὴν ἀκατάληκτον.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς ἐπιγείου πατρίδος, Δάφνης, θεία δόξα,
τῆς καθ' υἰοθεσίαν, Ἄθωνος, κλεινὸν ἀγλάϊσμα,
καὶ τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας θεαπόκτητον εὖρημα,
ἀνεδείχθης, ὀσιομάρτυς πάτερ Βενέδικτε.

Ὅθεν, ὡς παρῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον,
ὄν ἠγάπησας ἄχρι θανάτου σφαγῆς,
πρέσβευε, δεόμεθα, ἐκτενῶς,
καὶ ἡμᾶς ἀξιωθῆναι,
τῆς χαρμοσύνης τοῦ Παραδείσου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτιῆς.

*Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου
Εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν, Ἀποστολοευάγγελον τὰ τοῦ
ἀγίου Γεωργίου.*

Μεγαλυνάρια

Χαίροις θεῖον ῥόδον τῆς γῆς Σερόρων,
καὶ τοῦ Ὄρους Ἄθω,
ἐγκαλλώπισμα ἱερόν,
χαίροις τῶν ὁσίων καὶ ἱερέων δόξα,
Βενέδικτε, Μαρτύρων,
νέων συνόμιλε.

Πνεύματι Ἁγίῳ κατελλαμφθεῖς,
πλάνην γραΐας Ἄγαρ,
ἐμυκτήρισας ὡς σοφός,
ὄθεν ἀπειτμήθης,
τὴν θεϊαν κεφαλὴν σου,
καὶ στέφος ἀφθαρσίας,
ἦρας, Βενέδικτε.

Μάνδρας Πρωτομάρτυρος ὦν βλαστός,
καὶ τοῦ Ὄρους Ἄθω,
ἱερώτατος ἀσκητῆς,
πρέσβευε ἀπαύστως,
Βενέδικτε τρισμάκαρ,
ὑπὲρ αὐτῶν Κυρίῳ,
τῷ σὲ δοξάσαντι.

Στίχοι

Εὐλογημένος τὴν κλησίν σου σημαίνων,
Εὐλόγει, Βενέδικτε, τοὺς σὲ τιμῶντας.

Συνετέθη, σὺν Θεῷ ἁγίῳ, ἡ παροῦσα Ἀκολουθία, τῇ
16.12.200,6
ἐν τῇ Τερᾷ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας, Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.